

خهون ... شهيدا بلباس

سه رما و سوئی زستان تهنگی به دانیشتوان هه لچنیبوو؛ به فرو به سته لهک و شهخته ی سه ر ئ و بانان .. چلوره ی دهم گو یسه با نه کانیش، خه لکی زیاتر ده توقاند. شاریکی سارد و سپ، به ده گمهن خه لکی به سه ر شو سته کان ریبان ده بری و له شه قام ده په رینه وه بو نزیکتترین په ناگه. چایخانه کانیش گفه ی ده هات، هه ر ده تگوت جه ژ نیانه؛ خه لکی تیگرا سه رقالی یاری و دووکه ل به با کردن و باسی نه هاهمه تی ئه و سه رما یه، چریکرد بوونه وه.

ئی مه ی په نابهری بیچاره ش، هه ر ده بویه خو مان بگونی نین و له چاوه رییدا دانه جه رگی خو مان بنیین. نامویش ئاوازی ئازاریکی بیگوتایی، ته لی چرکه ساتی بیره وه ریه کانی ده هه ژاندو له نه هاهمه تی ژانی لی ده چوړا. شه وانی ئه م شاره مه رگه ساتبوو! هیچ شوینیکی سه رگه رمی تیا نه بوو. له و هه ری مه زوره ملییه دا روبه رو ی ته وای دۆخه ناهه مواره کانی سروشت ده بووینه وه و کی شه ی لاساری و خو په رستی مانی لی کجیا ده کرده وه. گو شه گیری و هیوا و خه یالی سه فه ریکی دوو؛ له هه ناسه ماندا قلیی ده خو ارده وه.

ئه م ئیواره یه، ئه گه رچی هیچ جیا وازیکی له گه ل ئیواره کانی تر نه بوو! به به رنامه هه می شه بییه که ی؛ سه عه شی ت دوو باره کردی به قاوو براده رانی له خو ی گلا و دیوه خانی گه رم وروویان خو شتر بوو. سه عه هه موویانی به بای به هار هه لخه له تاند؛ گوا یه روبا ریکی قه راغ شار پی ده زانی ت .. به یانی بو راوه ماسی؛ هیچ نه بی هه وا گو رکی شه بکه ن! ئه مه جاری یه که م نه بوو، سه عه شی ت په ندیان پییدات. منیشیان قو لبه ست کردو به زوره ی ده نگیش، بریار درا.

شه وچه ره ی با سه کانی ئه وشه وه مان به گی رانه وه ی به سه ره اتی کون و قسه ی نه سته ق و ئاخی لاکردنه وه ی ده رگای میژوو؛ تا له خو شیدا هه رکه سه و له شو ی نکدا په لاوژ بووه .. به خه یالی روبا رو سنجاقی ماسی داوی خه یالیان بو شل کردبوو.

کاتی گه رامه وه ژووره قه له نده رخانه که م، ویستم هه ر هیچ نه بی سه ر خه ویک بشکی نم؛ بی هوده بوو! کو مه له بیریک جیگو رکییان به یه کتر ده کرد له می شکمدا؛ تا بیری ئه وشمشال و ده سته جله کور دییه ی که وه ک میرات له گه ل خو م ده مگی را؛ گیر سایه وه .. که چی شمشال که م به شکاوی ده بینی! هه لسام به نیازی قومه ئاوی بخومه وه؛ له پر هانام بو ئاوی نه که ی سه ر ده سته شو ره که برد، تا سه ری ریکی رو خساری خه و الو م بکه م. سه یر بوو، سه رما ئاوی نه که ی سپ کردبوو؛ که چری وینه می تیا کونه ده کرده وه ..! هه ربویه کشامه وه؛ په رتووی یاداشتی "ره فیق حیلمی" و تاو و توی په ره کانی بووم، تا سه رنجم له سه ر وینه ی " شیخ مه حمودی نه مر" به سه رسامیه وه را گیر بوو؛ خه نجه ره که ی به ر پشتینی له ناو وینه که دا نه ما بوو! ئه م دی مه نه حه په ساندمی ..! به لام له کاته دا نه ده زانی بر وا به چاوی خو م بکه م؛ یا ..!

ته قه لی دانی ده رگا که را چله کاند، سه رتا پام ئاره قه بوو؛ یه کسه ر زانیم دوا که وتووم .. به په له ده رگام کرده وه تا هه روه سته یکم له سه ر بکه ن؛ تا کو خو م پو شته که م و به ری که وین. براده ران به بینی نیم، سه ر سو رما و ماته مین و ره نگ هه لبر کاوی، سه رتا پای بوونیانی گو ری! و امزانی ئاره قاویم هه لگری ئه م دی مه نه یه. له هه ناسه برکیی بو قومه ئاویک له ئاوی نه که نزیک بوومه وه؛ به شیوه ی ئاسایی چاوم له ئاوی نه کرد .. ئاوی نه قلیشا بوو؛ چی تر وینه می تیانه ده بینرا ..! که سه رنجی ده و روبه ریشم خو ینده وه و ئاوریان دایه وه، چاویان به و خه نجه ره که وت که له سه ر برپه ری پشتم به لای قو لنجم روو چوو بوو؛ زیاتر

www.kurdistan.net.org

11-11-2005 17:10 به کاتی ناوهندی ئه وروپا

هه شاماته که سه رسامی کردم! له و چرکه ساته دا هه زاران پرساری بی وه لام چوو که ره ی ده کرد.. ناچار وویستیان هه رچی زوو هه خه نجه ره که هه لکیشنه ده ر.. هه ر به که و خوی له ویتز به وه ستانتر ده زانی؛ خوی پی تاقیده کردمه وه.. کات به فیرو؛ خه نجه ریش تا ده هات کاری خوی ده کرد، تا گه بیسه سه ر جه رگم و کار له کار ترازه.. ئیتر ئاسان نه بوو ده ره یانی.. نه شه کرا په نا بو هیچ شوینیک به رین. چون ئه وه ی خه نجه ره که ی رووچواند بوو سه ر گازه رای پشتم؛ نه زانراو له هاوکیشه ی گریماندا نادیار بوو. له ژوو ره قه له نده رخانه که مده، به ناچاری و بی ئومیدی به دوای یه کدا ده خولاینه وه، بی ئه وه ی هیچمان له ده ست بیته. ئه وه ی هیئامیه پیکه نین؛ نیوه شمشاله شکاوه ی بزبووه که بوو که به ده م براده رانه وه ده یانژهنی و میان دینا هه په راندن. زامی خه نجه ره که ش جه گی هاری بووم؛ ده ره یانی مه ترسی شکانی ده سکی خه نجه ره که ی لیده کرا.